

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
(בראשית י"א) ויהי בנסעם מקדם - הבה נבנה לנו עיר.																											
(בראשית י"ד) ויהי בימי אמרפל - עשו מלחמה.																											
(יהושע ה') ויהי בהיות יהושע ביריחו - וחברו שלופה בידו.																											
(יהושע ו') ויהי ה' את יהושע - וימעלו בני ישראל.																											
(שמואל א' א') ויהי איש אחד מן הרמתיים - כי את חנה אהב וה' סגר רחמה.																											
(שמואל א' ח') ויהי כאשר זקן שמואל - ולא הלכו בניו בדרכו.																											
(שמואל א' י"ח) ויהי דוד לכל דרכו משכיל וה' עמו - ויהי שאלו עוין את דוד.																											
(שמואל ב' ז') ויהי כי ישב המלך בביתו - רק אתה לא תבנה הבית.																											
והכתיב (ויקרא ט') ויהי ביום השמיני																											
אותו היום היתה שמחה לפני הקדוש ברוך הוא כיום שנבראו בו שמים וארץ, כתיב הכא ויהי ביום השמיני, וכתיב התם (בראשית א') ויהי ויהי ערב ויהי בקר יום אחד	ותנאי:																										
הא שכיב נדב ואביהוא.																											
והכתיב (מלכים א' ו') ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה																											
והכתיב (בראשית כ"ט) ויהי כאשר ראה יעקב את רחל																											
והכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד והאיכא שני, והאיכא שלישי, והאיכא טובא																											
כל ויהי - איכא הכי, ואיכא הכי. ויהי בימי אינו אלא לשון צער.	רב אשי:																										
חמשה ויהי בימי הו: ויהי בימי אחשוורוש, ויהי בימי שפט השפטים, ויהי בימי אמרפל, (ישעיהו ז') ויהי בימי אחז, (ירמיהו א') ויהי בימי יהויקים.																											
דבר זה מסורת בידינו מאבותינו: אמוץ ואמציה אחים הו:.	וא"ר לוי:																										
מאי קא משמע לך?																											
כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה, זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים. מגלן - מתמר. דכתיב (בראשית ל"ח) ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה. משום דכסתה פניה ויחשבה לזונה? אלא: משום דכסתה מלכים מדוד	כי הא דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:																										
נביאים																											
מסורת בידינו מאבותינו: אמוץ ואמציה אחים היו. וכתיב (ישעיהו א') חזון ישעיהו בן אמוץ.	דאמר רבי לוי:																										
דבר זה מסורת בידינו מאבותינו: מקום ארון אינו מן המדה.	ואמר רבי לוי:																										
ארון שעשה משה יש לו עשר אמות לכל רוח, וכתיב (מלכים א' ו') ולפני הדביר עשרים אמה ארך, וכתיב כנף הכרוב האחד עשר אמות וכנף הכרוב האחד עשר אמות, ארון גופיה היכא הוה קאיל? אלא לאו שמע מינה: בנס היה עומד.	תניא נמי הכי:																										
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (ישעיהו י"ד) וקמתי עליהם וגו' והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם ה'. שם - זה הכתב, שאר - זה לשון, נין - זה מלכות, ונכד - זו ושתי.	רבי יונתן:																										
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (ישעיהו נ"ה) תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס.	רבי שמואל בר נחמני:																										
תחת הנעצוץ - תחת המן הרשע שעשה עצמו עבודה זרה, דכתיב (ישעיהו ז') ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים																											
יעלה ברוש - זה מרדכי שנקרא ראש לכל הבשמים, שנאמר (שמות ל') ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור ומתרגמינן: מרי דכי.																											
תחת הסרפד - תחת ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע, ששרף רפידת בית ה', דכתיב (שיר השירים ג') רפידתו זהב																											
יעלה הדס - זו אתר הצדקת, שנקראת הדסה, שנאמר (אתר ב') ויהי אמן את הדסה.																											
והיה לה' לשם - זו מקרא המגילה																											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ג קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator												א	
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
לאות עולם לא יכרת - אלו ימי פורים.													■		י:
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (דברים כ"ח) והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם כן ישיש להרע אתכם.		רבי יהושע בן לוי:											■	◇	י:
ומי חדי הקדוש ברוך הוא במפלתן של רשעים? והא כתיב (דברי הימים ב' כ') בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו לה' כי לעולם חסדו													ג		י:
מפני מה לא נאמר כי טוב בהודאה זו - לפי שאין הקדוש ברוך הוא שמח במפלתן של רשעים.		ואמר רבי יוחנן:											■	ג	י:
מאי דכתיב (שמות י"ד) ולא קרב זה אל זה כל הלילה - בקשו מלאכי השרת לומר שירה, אמר הקדוש ברוך הוא: מעשה ידי טובעין בים ואתם אומרים שירה?		ואמר רבי יוחנן:											■	ג	י:
הוא אינו שש, אבל אחרים משיש.		רבי אלעזר:											!	◇	י:
ודיקא נמי, דכתיב כן ישיש ולא כתיב ישוש, שמע מינה.													■		י:
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (קהלת ב') לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה - זה מרדכי הצדיק, ולחוטא נתן ענין לאסף ולכנוס - זה המן, לתת לטוב לפני האלהים - זה מרדכי ואסתר, דכתיב: ותשם אסתר את מרדכי על בית המן.		רבי אבא בר כהנא:											■	◇	י:
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (ירמיהו מ"ט) ושמתי כסאי בעלים והאבדתי משם מלך ושרים.		רבה בר עופרין:											■	◇	י:
מלך - זו ושתי, ושרים - זה המן ועשרת בניו.													■		י:
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (עזרא ט') כי עבדים אנחנו ובעבדותנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס, אימתי - בזמן המן.		רב דימי בר יצחק:											■	◇	י: